Коли сниться далеке дитинство,
Думаю ввi сні по-українськи.
Коли пригадується північ,
Вчувається вимова волинян.

Мови мої рідні!
Як я між вами хвилююся
Вже п'ятдесят п'ять років.
Уже пятьдесят пять лет!

А ще мені запам'яталась пісня —
І дуже давня, і гірка,
Про якихось стрільців,
Що з ворогами боролись колись.
Ота пісня була
Гірка і протяжлива —
Всі стрільці полягли,-
Не здались.

В Софії,
У братньому слов'янському колі,
У прекрасному й древньому,
Багатостраждальному краю,
Коли ми переспівали
Чимало болгарських і російських пісень,
Я заспівав української.
І кращою народною піснею
Визнали мою.